

Ove Hjerrild, 90 år i morgen, er æresmedlem af Tyrsted-Uth Venstrevælgerforening.

En lyslevende historie-bog

*Ove Hjerrild
fylder 90 år i
morgen*

Tekst: Paul Nielsen
Foto: Lene Sørensen

HORSENS - Hvis man kan få Ove Hjerrild, til at fortælle, er det som at følge med i en diger bog om lokalhistorie.

Uden fra starten måske at ville det, begynder det at strømme fra ham. Han, der bor på Sydvestvej, er forhenværende gårdejer, sognerådsmedlem, skatterådsmedlem og byrådsmedlem.

Men det er faktisk også det eneste forhenværende hos ham. Hovedet fungerer fint, selv om han hævder, at det kan knibe med hukommelsen.

Svagt bentøj

Ret beset er det eneste, han mærker til alderen, et lidt svagt bentøj. Han modsiger da også straks den med hukommelsen ved at sige, at hans første erindringer går helt tilbage til den tid, hvor han var en knægt på 6-7 år.

Hans erindringer er et billede på livet i sognet Tyrsted-Uth og i Horsens, som kunne fylde en bog. Og han er ikke nogen årsunge. På lørdag fylder han 90 år.

Aldrig lægger Ove Hjerrild skjul på, at hans hu altid har stået til landbruget, selv om både præst og degn ville have haft ham til at studere, forklarer han. Ove Hjerrild er født på en gård, der ligger tæt ved Tyrsted Kirke.

Faderen købte den i 1899 for 36.800 kr., hvilket fremkaldte følgende bemærkning fra en mand på

egnen: »Det gør mig ondt for dig, unge mand. Men det var for dyrt«. Gården var på 54 tønder land og »fuldt besat».

- Og lad mig så fortælle, at jeg overtog gården i 1941. På det tidspunkt var der solgt jord fra, så der kun var 38 tdr. land tilbage. Jeg havde 18 køer. Jeg dyrkede frø, og det var fint. Den gård levede vi godt på. Vi havde i hvert fald aldrig underskud, fortæller Ove Hjerrild, der i 1973 afhændede den til en brodersøn.

Svirp med pishen

Videre fortæller han, at han sagtens kan huske, at en ko i 1930'erne kun kostede 45-50 kr. Og det er jo nok prisen på en pakke pålæg i dag, lyder det muntert. Jeg kan huske, at jeg havde samlet 25 kr. sammen til en cykel. Den kostede 27 kr., så jeg måtte spare lidt mere.

- En slags cykelture kan jeg huske. Det var i de tider, hvor der ikke var meget trafik, og hvor bilerne ikke kørte så stærkt. Vi drenge plejede at hage os fast i bagsmækken på en lastbil, når vi skulle fra Horsens op ad Bjerrevej. Det gik fint. Værre var det, hvis vi lod os trække af en hestevogn. Så kunne skuden godt finde på at svirpe os med sin pisk.

Altid Venstremand

Hjerrild har levet et jævnt og muntert, virksomt liv på jord. Han er så gammel, at han kan huske, at Boller Slot blev solgt fra Frijsenborg. Der er heller ikke noget i vejen med hukommelsen, når han siger noget om, hvordan Høegh Guldbergsgade blev anlagt.

Den første del blev lavet med skovl og spade og

lebør. På den sidste del blev der brugt tipvogne, som kunne løbe selv den ene vej og blev trukket med heste den anden vej.

- Jeg har altid været Venstremand, og jeg er glad for, at jeg ikke har hældt til noget andet parti. Jeg kom i Tyrsted-Uth sogneråd i 1950. Da jeg senere kom i skatterådet, måtte jeg ikke fortsætte som sognerådsmedlem. Ved kommunesammenlægningen i 1970 kom jeg i Horsens Byråd og kunne også blive i skatterådet. Det fortsatte i to perioder.

- Sognerådet var som en familie, og det var sjældent, der var brug for afstemninger. I byrådet var det - om man så kan sige - mere efter bogen. Men jeg havde da også gode år der, understreger Hjerrild.

Fattig og rig

- I det hele taget har jeg haft et godt liv. Selvfølgelig kunne jeg godt tænke mig at gøre noget om, men sådan er det vel for de fleste.

- Nu er det sådan, at mange i dag vil have udryddet rigdommen for enhver pris. Jeg vil hellere have udryddet fattigdommen, men regeringen gør jo alt for, at der fortsat skal være fattige! F.eks. får man mindre i folkepen-sion, hvis man har sparet lidt op. Hvad er det for noget?

- Lært at bestille noget fik jeg allerede fra barnsben, men det tog man ingen skade af. Ferie - hvad var det for noget? Men altså: Jeg holdt af landbruget, for det har givet mig mange dejlige år. At jeg samtidig har lært mange rare mennesker at kende er kun et plus, slutter Ove Hjerrild.